

Három Kornfeld Testvér

A kép az 1930-as évek közepén készült édesapámról és a fivéreiről. Jobbról balra: Kemény (Kornfeld) Sándor, Kornfeld Ármin és Kornfeld Dávid.

Nagyapám szerette volna, ha a fiai is szabók lettek volna, de például Dávid bácsi ugyan kitanulta a mesterséget, mégsem folytatta. Dávid bácsi, aki Pozsonyban lakott, élhetetlennek bizonyult. Először utazószerűség volt. Az édesapám beszállt Pozsonyban egy olyan vállalkozásba, amibe egymillió koronát kellett befektetnie. Óriási nagy divatáruüzlet, kirakatok. "Terminus"-nak hívták az áruházat, a főtéren állt, ahol a kórház van, a Bat'ától lefelé. Dávid bácsi igazgatóként szerepelt, és ezért szállt be az apám ennyi pénzzel. Tönkre is ment. Egy pár ruhaakasztó maradt belőle. Az egymillió korona elűszott. Nagyon nagy érvágás volt. Gyerekfejjel láttam és hallottam, mindenki a családban ezen sírt, hogy hogy lehetett ennyivel beszállni. Apám segíteni akart. Dávid bácsi magyarázta, hogy milyen nagy dolog lesz ez, és ő lett ott az igazgató. Elűszott minden pénz.

Kornfeld Dávid első felesége meghalt Auschwitzban. A második feleségével a második világháború után ismerkedtek össze Nyitrán, ahol éltek. Mind a ketten végigcsinálták a háborút és a koncentrációs táborokat. Dávid Nyitrán halt meg, ott is van eltemetve.

Az édesapám két testvére, Sándor és Béla megváltoztatta a nevét Keményre. Sándor Bécsben élt, kereskedő volt.